

lille gruppe eksperter til at afgive beretning om sådanne nationale og internationale foranstaltninger, som er påkrævet for at nå til og opretholde fuld beskæftigelse. Den fremhæver iøvrigt betydningen af såvel nationale som internationale foranstaltninger og noterer med tilfredshed bl. a. det økonomiske og sociale råds påtænkte undersøgelser vedrørende fuld beskæftigelse og opmuntring af international investering.

Den anbefaler hver enkelt regering som en sag, der haster, at overveje dens internationale forpligtelse til i henhold til pagtens art. 55 og 56 at tage forholdsregler til at fremme og opretholde fuld og produktiv beskæftigelse gennem sådanne foranstaltninger, som passer til dens politiske, økonomiske og sociale institutioner.

Rådet blev anmodet om at have opmærksomheden henvendt på arbejdsløshed og underbeskæftigelse, særlig i underudviklede lande og på sådanne kritiske områder som landbruget.

Resolutionen slutter med en bestemmelse om, at den økonomiske verdenssituation skal drøftes på næste ordinære forsamling i lys af pagtens art. 55 og 56.

Det andet, af Czekoslovakiet, fremsatte resolutionsforslag blev stemt ned såvel i 2. udvalg som i forsamlingen.

I udvalget havde man fra dansk side under hensyn til, at den australske resolution var vedtaget, at der var nedsat et ekspertudvalg, og at den internationale arbejdsorganisation beskæftigede sig med sagen, søgt at undgå afstemning om den czekoslovakiske delegations forslag, men denne ville ikke trække sit forslag tilbage og insisterede tværtimod på stykkevis afstemning.

Den danske repræsentant stemte derefter imod samtlige punkter såvel i udvalget som i forsamlingen. Den sidste rest af forslaget, der ikke var stemt ned ved den stykkevise afstemning, faldt med 5 stemmer for, 27 imod, medens 12 afholdt sig fra at stemme.

4. Simplificering af De Forenede Nationers og de særlige institutioners programmer.

Et fællesudvalg for 2., 3. og 5. udvalg behandlede det problem, der er opstået ved, at programmerne for De Forenede Nationer og de særlige institutioner gøres for omfangsrige og ofte griber ind i hinanden. Spørgsmålet var sat på dagsordenen efter Brasiliens anmodning, og Brasilien havde senere fremsat et særligt resolutionsudkast. Brasiliens faste delegerede indledede med en tale, der nærmere fremstillede det problem, der er opstået ved det stadigt stigende antal møder, de forøgede udgifter og den voksende dokumentation, og fremhævede nødvendigheden af at gøre arbejdet mere effektivt og forringe den finansielle byrde, der påhviler medlemsstaterne. Resolutionsforslaget gik bl. a. ud på at anmode generalsekretæren om at undersøge, hvilke forholdsregler der kan tages til at begrænse De Forenede Nationers og de særlige institutioners stigende virksomhed og formindske den medlemmerne påhvillende byrde, nærmere at undersøge de enkelte projekters indbyrdes vigtighed og at anmode det økonomiske og sociale råd om at fortsætte dets prisværdige bestræbelser for at formindske antallet af intergouvernementale organisationer samt søge disse knyttet nærmere til De Forenede Nationer.

Fra britisk side forelå der et ændringsforslag til det brasilianske resolutionsforslag, gående ud på dels at opfordre medlemsstaterne til at afholde sig fra at starte andre nye planer end de mest nødvendige, dels at godkende den af det økonomiske og sociale råd den 9. august 1949 vedtagne resolution om prioritet for de planer, hvis praktiske gennemførelse er økonomisk mulig. Diskussionen drejede sig nærmest om, hvorledes man bedst kunne forlige de to synspunkter. Det lykkedes at tilvejebringe en fælles tekst, som blev enstemmigt vedtaget såvel af udvalget som den 24. november 1949 af forsamlingen.